

[Ib Nørlund.]

rium i Sydvietnam er lige så fast afgrænset som det, der er behersket af Saigonregeringen, ifølge almindelig logik, og også betydelig større. Men det er ikke alene disse formelle begrundelser naturligtvis.

Når jeg alligevel rejser spørgsmålet her, er det også, fordi jeg tror, det haster med at benytte sig af de muligheder, der er for at fremme en politisk løsning. Jeg kan gøre opmærksom på, at i går gik talrige svenske socialdemokrater i den svenske rigsdag ind for en anerkendelse af PRG, at det franske socialistparti også på det sidste er gået ind for en sådan anerkendelse, at den franske regering netop har givet udtryk for, at dette nationale forsoningsråd og de forhandlinger, som Parisaftalerne bygger på, skulle realiseres, og på den baggrund vil jeg spørge udenrigsministeren, om han ikke mener, det er rigtigt at foretage sig yderligere inden den 2. maj, når nævnte debat skal afholdes.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg er enig i vigtigheden af, at vi tilstræber en politisk løsning, og jeg håber, det har glædet hr. Ib Nørlund at se, at samtlige EF-regeringer på det udenrigsministermøde, vi havde forleden aften i Luxembourg, også har bakket dette op og sagt: nu må der gøres, hvad der kan for at få en politisk løsning og samtidig selvfølgelig en standsning af den militære aktivitet. Men det, hr. Ib Nørlund sagde, var, at fordi vi ikke har kontakt med PRG, kan vi ikke få oplysningerne. Jeg vil ikke være med til en sådan nedvurdering af PRGs repræsentant her i byen og deres repræsentanter ude ved vore ambassader. Jeg tror, de giver os de oplysninger, de kan give.

Det er rigtigt, at Sverige i går har sagt, at de ville tage forbindelse med prins Sihanouk og hans regering. Jeg har i går sagt det, som jeg synes er lidt mere fornuftigt — vi skal jo ikke have vores udenrigspolitik bestemt hverken af Sverige eller af lande endnu længere mod øst — at i det øjeblik, der sker et regeringsskifte i Pnom Penh — det kan ske, mens vi står her, det kan ske i morgen — så er vi i forbindelse med den nye regering. Skulle det nu ikke blive prins Sihanouk, hvad det formentlig bliver, er der altså et par regeringer, der skal til at skynde sig at

foretage en ny aktion. Jeg tror, den danske anerkendelsespolitik er nok så holdbar.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg har ikke alene henvist til de oplysninger, regeringen kunne få, men også til, at en anerkendelse, en øget international anerkendelse, netop nu af PRG vil styrke bestræbelserne på at komme frem ad en forhandlingsløsningsvej.

Hvad Sverige angår: jeg er enig i, at det ikke skal bestemte vores handling, men det kan alligevel give anledning til overvejelse at høre diskussionen dér, men det, som de svenske socialdemokrater også gjorde i går, var at gå ind for anerkendelsen af PRG.

Det, som jeg sluttelig godt vil spørge udenrigsministeren om, er, om han på nogen måde har foretaget eller agter at foretage skridt i forhold til USA for at fraråde en genoptagelse af krigspolitikken i den nuværende situation. Det er i høj grad deri, alternativet ligger til at få den forhandlingsløsning, som en anerkendelse kunne bidrage til.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg har ikke lagt skjul på, og det vil jeg komme nærmere ind på i Vietnamdebatten, at vi fraråde alt, der kan bidrage til, at den militære aktivitet i Vietnam fortsætter, og vi fremhæver samtidig, hvor vi kan, nødvendigheden af en politisk løsning. Hvad jeg har sagt til hr. Ib Nørlund er, at det, at vi ikke har den formelle kontakt med PRG — men vi har altså kontakt ude omkring — gør ikke, at vi ikke får de oplysninger, vi gerne skulle have, så det argument duer ikke.

Denne regering er i en særlig situation. Det er vel derfor, Hanoi ikke har forbindelse med den, det er vel derfor, den betegner sig selv som en foreløbig regering. Jeg mener, det er vigtigt, at man nu får opfyldt Parisaftalernes artikel 12 om forsoningsrådet, som hr. Ib Nørlund var inde på, og får skabt den politiske løsning, som må skabes samtidig med den militære løsning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Glensgård* (FP) til indenrigsministeren:

„Finder ministeren det betimeligt, at en kommune for at løse et lokalt arbejdsløshedsproblem erhverver en industriejendom,